

[Socialministeren.]

område og fremsætte forslag om sådanne foranstaltninger, som udviklingen måtte gøre påkrævede.

Til at være behjælpelig med den mere praktiske gennemførelse af lovens foranstaltninger samt til at bistå blinde såvel i den daglige tilværelse som i erhvervspørgsmål foreslås endvidere i fornødent omfang ansat blindekonsulenter. Man vil her bygge videre på erfaringer, der er gjort med en forsøgsmæssig ordning.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser af lovforslaget vil jeg fremhæve, at der kun i begrænset omfang stilles forslag om udvidelse af området for statens forpligtelser. Dette gælder foruden reglerne om blindekonsulenterne især de regler, der tilsigter udvidet bistand af forskellig art i erhvervspørgsmål, men jeg vil gerne fremhæve den store betydning, det har, at der i så stort omfang som muligt kan skaffes egnet beskæftigelse til de blinde og svagsynede, der er i stand til at arbejde helt eller delvis. Lovforslaget er iøvrigt udformet som en rammelov, der giver mulighed for at tilpasse for sorgen til de skiftende krav, og administrationen af loven er undergivet den kontrol fra lovgivningsmagtens side, som følger af, at størrelsen af de beløb, der anvendes til de forskellige foranstaltninger, skal fastsættes på de årlige bevilningslove.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, loven om invaliderente m. v. til tilskadedkomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse.*

Ved loven af 20. maj 1952 om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, loven om invaliderente m. v. til tilskadedkomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse blev løbende renteerstatninger i anledning af ulykkestilfælde, indtruffet før den 1. april 1947, forhøjet med 25 pct. med virkning fra den 1. april 1952, hvorved

disse erstatninger opnåede samme procentvise forhøjelse som løbende dagpengeydelse og renteerstatninger i tilslutning til ulykkestilfælde, indtruffet efter den 1. april 1947. De sidstnævnte ydelser, altså ydelser i anledning af ulykkestilfælde efter den 1. april 1947, er i henhold til en i 1948 gennemført lovgivning undergivet automatisk regulering efter svingningerne i detailpristallet, og forhøjelsen af disse automatisk pristalsregulerede ydelser vil den 1. april 1956 nå op til ialt 35 pct. Ministeriet finder det rimeligt, at de løbende renteerstatninger som følge af ulykkestilfælde, indtruffet før den 1. april 1947, får en tilsvarende procentvis forhøjelse. Det foreliggende lovforslag går ud på, at det midlertidige tillæg i betragtning af den siden 1952-lovens gennemførelse stedfundne prisudvikling forhøjes fra 25 pct. til 35 pct. fra den 1. april 1956 at regne.

Med disse bemærkninger skal jeg også anbefale dette lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere fremsætte for det høje ting *forslag til lov om udskydelse af revision af visse bestemmelser i lov om offentlig forsorg (offentlig støtte til institutioner for børneforsorg).*

I lov nr. 92 af 14. marts 1951 om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg er det fastsat, at forslag om lovens revision skal fremsættes for rigsdagen i den ordinære rigsdagssamling 1955—56. Man mente ved lovens vedtagelse at burde begrænse dens gyldighed til en periode på fem år, så at der på grundlag af de gennem denne periode indvundne erfaringer ville kunne fremsættes forslag om statens støtte til institutioner for børneforsorg i den påfølgende tid.

Den 15. oktober 1953 er der imidlertid af socialministeriet nedsat et udvalg om børneforsorgens administration, der har fået til opgave at tage de øvrige afsnit om børneværn i forsorgsloven op til revision. Endvidere er det i lov nr. 177 af 11. juni 1954 om adgang til domstolsprøvelse af beslutninger om inddragelse under børneforsorg m. v. fastsat, at forslag til revision af denne lov fremsættes for folketinget i folketingsåret 1957—58. Under hensyn til sidstnævnte lovbestemmelse og til, at udvalget